

GODOWNIK (7) *sb m*

Oba o jasne.

sg N godownik (1). ◇ *G* godownika (1). ◇ *pl A* godowniki (2). ◇ *I* godowniki (1). ◇ *A a. I* godowniki (1). ◇ *V* godownicy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Uczestniczący w uczcie, biesiadnik (6) : *A* Ezop mię z ięzyki/ Poftawił przed godowniki. *BierEz D; RejPosWstaw 44.*

W przén (1) : thák iáko tu Ewányeliftá fwięty piŕze/ y z onymi godowniki fwoiemi/ y iz kęs polkakálá przed nim oná márna á plugáwa zwodnicá iego/ ktora nie tylko ciáło/ ále zwiodłá á zátáciłá y nędzną duŕzę iego. *RejPos 321v.*

a. Z odzieniem ujemnym: hulaka; comessor Mqcz (2) : *Mqcz 100a;* Otoś nam odmienił Proroki [...] / á dałeś nam ná to mieyfce iákies godowniki/ taneczники/ á práwie iáko iákie máłzkárniki *RejPos 321.*

b. Gość na weselu; w przén; conviva Cn (1) : Godownicy niebiefcy/ teraz z ftrony duŕz wálznych ná gody Báránká niebiefkiego záproŕzeni [...] wfpominaycie ná głody náŕze *LatHar 604.*

2. Miejsce uczyty; w przén (1) : Ielli ſzáty miłości y zgody bráterfkiey nie mamy: izali nas nie wypędzá z rofkofznego godowniká/ y z god páná náŕzego? *SkarKazSej 672a.*

Synonimy: 1. biesiadnik, biesiadownik.

Cf **GODUJĄCY**